

Nr 383.

Av herr **Spångberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 146, med förslag till lag om upphävande av 18 kap. 13 § 2 mom. strafflagen, m. m.

Förslaget till lag om upphävande av 18 kap. 13 § 2 mom. strafflagen innebär ett tillmötesgående av ett krav, som många gånger framförts under senare åren. Ifrågasvarande lagbestämmelser ha till den grad stridit mot det allmänna rättsmedvetandet att de ej kunnat tillämpas. Den starka opinion, som krävt preventivlagens upphävande, har utgått från behovet av förebyggande av icke önskade eller önskvärda havandeskap. Hur sakligt stark denna uppfattning är framgår bl. a. av det stora antalet fosterfördrivningar, som företages trots häremot gällande lag.

Mot den försäljning av preventivmedel som bedrivits kan ej riktas någon kritik. Något straff för försäljning av preventivmedel finns för närvarande ej stadgat i svensk lagstiftning såvitt ej försäljningen skett genom tillkännagivande för allmänheten. Försäljning i strid mot lagen har dock sällan beivrats. Ingen har kunnat anse densamma såsom ett brott. Det förefaller därför skäligen omotiverat att nu genomföra skärpta straffbestämmelser, såsom stadgas i det framlagda förslaget.

I paragraf 4 föreslås straff av dagsböter eller fängelse i högst sex månader för den, som utan tillstånd tillhandahåller preventivmedel eller försäljer dylika genom kringföring eller utomhus. Om hos någon påträffas preventivmedel avsedda att olovligen tillhandahållas, stadgas att medlen vare förverkade. I paragraf 5 föreslås straff upp till ett års fängelse för den, som under tid då han är ställd under åtal mot förordningen fortsätter försäljningen. I paragraf 6 stadgas att med preventivmedel, som förklarats förverkade, skall förfaras på sätt medicinalstyrelsen bestämmer.

Det är, som framgår av ovanstående, nya och stränga straffbestämmelser som föreslagits. Dessa straffbestämmelser drabba handlingar, som i det allmänna rättsmedvetandet icke kan komma att betraktas som brott, och äro därför obefogade.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att vid antagande av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om handel med preventivmedel de föreslagna paragraferna 3—6 måtte utgå ur förordningen.

Stockholm den 12 mars 1938.

Aug. Spångberg.